

РЕШЕНИЕ

№ 1138

гр. Бургас, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120203858 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалба на "Н." ЕООД с ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление **** против Наказателно постановление № 2629-F512938/07.12.2022 г., издадено от Заместник директора на ТД на НАП-Бургас, с което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Със жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, като се изтъкват съображения за допуснати съществени процесуални нарушения с конкретно очертани измерения на тези нарушения- непосочване в текстуалното съдържание на АУАН и НП на датата на нарушението, и на информация за колко и за кои лица, жалбоподателят не е изпълнил задължението за своевременно подаване на декларация Образец 1. Развита е защитна аргументация относно приложение на чл. 28 ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

За Административно - наказващият орган, се явява гл. юрисконсулт Д.Ч., надлежно упълномощена, която оспорва жалбата, изтъква, че установеното нарушение е типично за вида си и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност. Моли за потвърждаване на наказателното постановление и присъждане на разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН (НП е било връчено на упълномощено от жалбоподателя лице на 22.08.2023 г., а жалбата е депозирана на 29.08.2023 г. по реда на чл. 60, ал. 1 ЗАНН). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

На 25.09.2019 г. на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че като осигурител е нарушил разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО, като не е подал в срок данни с декларация Образец 1 в ТД на НАП-Бургас за месец май 2019 г. Посочено е, че декларация Образец 1 с данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавно обществено осигуряване, УПФ /учителски пенсионен фонд/, здравното осигуряване, ДЗПО /допълнително задължително пенсионно осигуряване/, вноските за фонд „ГВРС“ „Гарантирани вземания на

работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ- поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване, се подава до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок- до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. Прието е в обстоятелствената част на АУАН, че декларацията е следвало да бъде подадена до 30.06.2019 г.

Декларацията е подадена по интернет с КЕП на дата 04.08.2019 г. и е приета и входирана с вх. №02000193260792.

До лицето е била изпратена покана за явяване в ТД на НАП-Бургас за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, връчена на жалбоподателя на 03.09.2019 г. в 17.24 ч. по електронен път. В указания срок законен или упълномощен представител на търговеца-нарушител не се е явил и АУАН F512938/25.09.2019г. е бил съставен в негово отсъствие в хипотезата на чл.40, ал.2 ЗАНН.

На нарушителя „Н.“ ЕООД била изпратена покана изх.№. F512938/25.09.2019г. за явяване в ТД на НАП Бургас за получаване на АУАН, която не била връчена. Били извършени посещения на адреса на „Н.“ ЕООД на 12.12.2019г. и 23.12.2019г., обективирани в Протокол от 12.12.2019г. и от 23.12.2019 г. за извършени действия по реда на чл.110, ал.4 изр.последно вр.чл.50, ал.1 ДОПК и предвид безрезултатното щателно издирване на нарушителя на осн. чл.43, ал.6 ЗАНН АНП F512938/25.09.2019г. е спряно до отпадане на основанието-до намиране на нарушителя, за което в административната преписка фигурира надлежно Отбелязване за спиране на Административно-наказателното производство поради неоткриване на извършителя-чл.43, ал.6 ЗАНН./л.13/

С връчване на АУАН F512938/25.09.2019г. инкорпорирано в материализираната в л.8 /гръб/ разписка на упълномощено от „Н.“ ЕООД лице било постановено Отбелязване за възобновяване на спряно административно-наказателно производство поради откриване на извършителя от 02.11.2022 г.

Въз основа на съставения акт, административнонаказващият орган, сезиран с преписката е счел фактическите констатации в акта за безспорно доказани и несъмнено установени и издал обжалваното НП, в което в документално-словесен вид била пресъздадена тъждествена фактическата обстановка с описаната в АУАН и във формално-нормативно съотношение бил извършен идентичен подбор на правна квалификация на нарушението по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Предвид идентично възприетите и възпроизведени фактически и правни изводи досежно авторството, вида, и съставомерността на нарушението административнонаказващият орган на основание чл. 355, ал.1 КСО наложил на нарушителя имуществена санкция в размер на 500 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателствени източници, като подлагайки ги на аналитично и синтезно изследване, съдът прие, че качествена процесуална характеристика на тяхното съдържание е вътрешната им съгласуваност, еднопосочност и устойчивост, предвид което индивидуално и съвкупно оценени доказателствата представляват кредитируема основа за достоверно изграждане на изводи по фактите.

По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Обжалваното постановление, е издадено от компетентен орган (видно от приложената по делото на л. 22 – Заповед № ЗЦУ - 1149/25.08.2020 г.т.1.2), а АУАН е съставен от материално и териториално компетентно длъжностно лице съобр.т.2.1 от Заповед № ЗЦУ - 1149/25.08.2020 г.т.1.2. При издаване на АУАН и НП са спазени сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Съгласно въпросната разпоредба - образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Този срок е давностен, поради което той не тече когато производството е спряно, при наличието на условията на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, а именно когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен. В случай, че е налице законосъобразно спиране на административно наказателното производство, времето през което то е спряно не следва да се отчита при изчисляване на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

В случая, БРС приема, че административнонаказателното производство е законосъобразно спряно, тъй като от събраните в хода на производството доказателства се установява, че е извършвано изискващото се щателно издирване. Върховният съд, а впоследствие и ВКС в редица свои решения във връзка с [чл. 269, ал. 3, т. 2 от НПК](#) ([чл. 268, ал. 3, т. 2 от НПК](#)-отм.) сочи, че щателното издирване представлява издирвателна дейност, съставена от целенасочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини.

АУАН е съставен на 25.09.2019 г., при условията на [чл. 40, ал. 2 от ЗАНН](#), като след тази дата са съставени два протокола от 12.12.2019 г. и от 23.12.2019 г., видно от които адресът на кореспонденция на дружеството /съвпадащ с адреса му по [чл. 8 ДОПК](#)/ е бил посетен от служители на НАП гр. Бургас, но на същия не е бил открит представител на дружеството – жалбоподател за връчване на АУАН. В същото време видно от наличната служебно генерирана извадка от Търговски регистър, липсва посочен от дружеството друг адрес, на който да бъде връчен АУАН. Ето защо, БРС намира издирването на представители на дружеството за щателно, поради което и правилно административно наказателното производство е било спряно с нарочен акт /л. 13 от делото/ на 23.12.2019 г.

На следващо място съдът счита, че лимитираният от законодателя съдържателен минимум от реквизити е спазен при издаване на НП, с което е гарантирано съблюдаване нормата на [чл. 57 от ЗАНН](#), а при издаването на административния акт е спазено изискването за съответствие със задължителните съдържателни критерии, очертани с разпоредбата на [чл. 42 от ЗАНН](#). Вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано с фактическа детайлизация, задълбочена до степен, позволяваща му да разбере в какво е "обвинен" и да организира ефективно своята защита. Не са допуснати релевираните със жалбата нарушения на процесуалните изисквания, свързани със съществени съдържателни дефицити на двата процесуални документа, изразяващи се в непосочване на броя и конкретните осигурени лица, за които не е подадена декларация Образец 1. Така инвокираното възражение, с имплицитно заложената аргументативна теза – за негативно отразяване на очертания съдържателен пропуск върху правото на защита, с което практически е кодирано очакване към въззивната инстанция да отхвърли констатациите на административнонаказващия орган като лишени от логическа обоснованост, процесуална изрядност и изчерпателност, е неоснователно. На първо място, в диспозицията на общата разпоредба на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО законодателят е конкретизирал само адресатите на задължението за периодично представяне в НАП на данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по [Закона за данъците върху доходите на физическите лица](#) – поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване, а именно Осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично. Запълващите бланкетната рамка на разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО специални норми в [чл. 2, ал. 1](#) и [чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица](#) регламентират начина, мястото на подаване на декларация образец 1, и задължителните съдържателни компонентни на декларацията съобразно приложенията към наредбата, сред които единният граждански номер, личен номер на чужденец (служебен номер), имената, дните в осигуряване, възнаграждението, осигурителният доход; осигурителните вноски за осигурените лица и самоосигуряващите се, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", начисленият облагаем доход, ползваните данъчни облекчения чрез работодателя и начисленият данък за доходи от трудови правоотношения по смисъла на ЗДДФЛ. Вложената в базиса на защитното възражение интерпретация сочи на превратно тълкуване на нормата на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, чиято диспозиция очертава позитивно правило за поведение, задълбочено и детайлизирано в [чл. 2, ал. 1](#) и [чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г.](#) Ето защо, за осигуряване прецизност на формата на изпълнително деяние, е **необходимо и достатъчно изписването на фактическите характеристики, общо очертаващи неизпълнение на задължението по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО**. В случая е постигната яснота за тези съществени елементи на обвинителната теза, с отразяване на признаците на неправомерното бездействие – осигурителят не е подал в срок данни с декларация образец 1 в ТД на НАП Бургас за м. май 2019 г. Още повече, че с отразената констатация

:“Декларацията е подадена по интернет с КЕП на дата 04.08.2019 г.и е приета и входирана с вх. №02000193260792“, за жалбоподателя става съвършено ясно за кои именно осигурени лица се отнася закъснялото изпълнение по чл.5, ал.4, т.1 КСО.

Максимално пълното и точно фактическо описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, чрез конкретизиране на крайната дата, до която задължението по чл.5, ал.4, т.1 КСО е могло да бъде изпълнено-30.06.2019 г. и индивидуализираната нарушена законова разпоредба, както в АУАН, така и в НП, обезпечават критериите за единство и тъждественост. В контекста на изложеното правилно е приложена в НП и кореспондиращата на нарушението санкционна норма на чл.355, ал.1 КСО. Сроктът за подаване на декларацията е бил до 30.06.2019 г., т. е. от 01.07.2019г, нарушителят е изпаднал в забава.При това положение съдът счита, че актосъставителят и АНО са изложили достатъчно факти, които да позволят на санкционирания, а и на съда, да разбере, от кога бездействието му е осъществило състава на административното нарушение, поради което и не са допуснати съществени пороци в тази насока, дискредитиращи процесуалната законосъобразност на административнонаказателното производство.

Задължението за осигурителя да подава декларация образец № 1 е регламентирано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.); ;. Според разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от същата наредба, декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите: от работодатели, осигурители и техните клонове и подразделения – за всеки календарен месец.

Не се спори, че жалбоподателят е осигурител, по смисъла на чл. 5, ал. 1 от КСО, и като такъв е следвало да подаде декларация образец № 1 в ТД на НАП-Бургас до 30.06.2019 г. Същият е бездействал и е сторил това на 04.08.2019 г. по интернет с КЕП. Чрез бездействието си, жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение, поради което правилно е ангажирана неговата отговорност. Деянието правилно е квалифицирано от административнонаказващия орган, като нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО вр. чл.2, ал.1 и чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. и подведено под санкционната норма на чл. 355, ал. 1 КСО. Съгласно разпоредбата на чл. 355, ал. 1 от КСО, който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, се наказва с глоба от 50 до 500. 00 лева за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание

Към настоящия момент, Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица е отменена с ДВ, бр. 1 от 03.01.2020 г., в сила от 03.01.2020 г. и е приета нова - Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, обн. ДВ, бр. 1 от 03.01.2020 г., в сила от 03.01.2020 г. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Алинея 2 предвижда изключение от това правило, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В случая, не е налице по-благоприятен закон, доколкото уредбата и режима на обществените отношения, регулирани от отменената Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица е напълно аналогичен със сега действащата Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица - чл. 2, ал. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от същата. Поради това, съдът счита, че не е налице по-благоприятен закон и разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, не може да намери приложение. */по напълно идентичен по фактическите си особености казус виж Решение № 425 от 19.03.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 401/2021 г. и Решение № 260634 от 22.12.2020 г. на РС - Бургас по а. н. д. № 4135/2020 г./*

Настоящият състав намира, че не е налице маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно ТР № 1/2007 г. на ВКС, преценката на административно-

наказващия орган за маловажност на случая по [чл. 28 от ЗАНН](#) се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Действително оценъчната дейност по определяне на административното наказание в относително широкия диапазон на санкционната разпоредба на чл.355, ал.1 КСО, обхваща комплексната оценка на характеризиращите деянието обстоятелства, неговата обществена опасност и съотношението в тежестта на смекчаващи и отегчаващи отговорността на нарушителя фактори. Наказанието в случая е определено в съответствие с констатирания превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, като непрекомерната продължителност на срока на закъснението, както и обстоятелството, че нарушението е първо по ред, предвид липсата на информация за предишни нарушения. Цел на наказанието е постигане на специална превенция /да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред/ и генералната превенция по арг. чл.12, ал.1 ЗАНН. Според съда с наложения на „Н.“ ЕООД минимален размер на имуществена санкция е подбрана пропорционалната и адекватна санкционна мярка за коригиращо въздействие относима към характера на извършеното нарушение. При определяне на имуществената санкция административно наказващия орган не е допуснал необоснованото отклоняване от принципите на чл.27 ЗАНН, определяйки размера ѝ на основата на индивидуална целесъобразност, а стриктно е следвал критериите за обективната справедливост, отчитайки преимуществената значимост на смекчаващите обстоятелства.

Маловажният случай по см. на чл.28 ЗАНН е оценъчен критерий. В случая нарушението на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, вр. чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ не носи характеристиките на маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН. Извършеното административно нарушение е форма на безрезултатна формална неправомерна дейност, чийто състав не предвижда настъпване на вредоносни последици, а се задоволява с очертаване само на типичните особености на общественоопасното деяние. В случая обуславящо преценката за маловажност на случая са обстоятелства като характера на конкретно извършеното нарушение, конкретния обществен интерес, който то засяга, конкретните условия, при които е осъществено това нарушение с цел прецизиране на извода, дали то е естество да засегне въобще обществените отношения, които са негов обект или засягането е съвсем незначително. Касае се за съществена дял от дейността на търговеца, обезпечаващ осигурителните права на заетите в тази дейност лица, чието законосъобразно организиране и отчитане е въведено в система от обвързващи в своята задължителност норми в КСО и поднормативните източници по прилагането му, поради което и липсата на конкретен увреждащ резултат сам по себе си не е фактор, разкриващ по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с други от същия вид. Ирелевантни са продължителността на закъснението, което не елиминира обществената опасност на деянието. Отделно, липсата на вредни последици за фиска от несвоевременното подаване на декларация, също не може да послужи за установяване на признаците на "маловажност", защото във фактическия състав на нарушението вредните последици не са елемент от обективната му страна, т. е. тяхната липса или наличие не влияе върху съставомерността на деянието. С тези мотиви съдът намира, че като законосъобразно обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди.

С оглед решението за потвърждаване на НП и направеното искане от страна на представителя на АНО, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на [чл. 63, ал. 5 ЗАНН](#), съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), който препраща към [Наредба за заплащането на правната помощ](#). Съгласно [чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ](#) възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 80 лв., които следва да бъдат платени по сметка на НАП, гр.София.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2629-F512938/07.12.2022 г., издадено от

заместник -директора на ТД на НАП-Бургас, с което на основание [чл. 355, ал. 1 от КСО](#) на „Н." с ЕИК:**** със седалище и адрес на управление **** е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на [чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО](#), вр. [чл. 2, ал. 1](#) и [чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ](#).

ОСЪЖДА „Н." с ЕИК:****, със седалище и адрес на управление **** да заплати на Национална агенция за приходите- София сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати н страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____